

Telegraful Român

Abonamente:

Pe un an 32 croane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Serisori nefrancați se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Mihai Viteazul

Din valurile însângerate ale vremii răsare o prărare sfântă. Icoana celui mai mare, celui mai conștient mucenic al idealului, al unității naționale. E Mihai Viteazul scaldat în lumina de dumnezească fericire. Ca într-o reverie de vrajă sfântă, într-o fulgerare de marea izbândă vedem cum i se închină supuși Carpații, cum se intrupează «visarea iubită a voievozilor celor mari». Frații necunoscuți își întind sflețele mâinilor având loți — una și aceeași patrie, una și aceeași cărmuire națională, astfel precum ei n'au fost din vremile uitate ale vechimei». (Bălescu).

Vedem ca într-o veșnicie Bălgradul scaldat în lumina de glorioasă biruință primind pe arhanghelul desrobitor al tuturor românilor...

Și apoi păcura urei, vărsată de sluga vicelană și păcătoasă a împăratului din Viena nimerind întruparea cea măreață. Câmpia Turzii se pătează cu sânge românesc și nevinovat. Cu cel mai curat, cald și sfânt sânge.

«El a căzut, dar vistul lui nu moare, Din groapa-i tălmăcit crește-o floare. Meru se înalță floarea înălcrămată Și a ei mirează umple lumea toată».

Silnițele de uriaș ale lui Mihai, jertfa cea mare de sânge au avut darul dela Tatăl cereș să lumineze calea atâtor generații. «Spada lui însângereată» n'a conținut nici o clipită să fulgere «de dincolo de moarte». La lumina ei ne pătrundeam de fiorii nădejzii sfinte în adevărata înviere. — Fulgerarea neastâmpărată a însemnat drumul către Mărășești.

Marele Mihai își primește astăzi cea mai înaltă răsplătire. Urzile gloarioase ce a visat pentru neamul său întreg, se împlinesc astăzi până în sfârșit.

Idealul neamului urzită din veșnicie prinde făptura traică și își face intrarea de măreață biruință pe toate plaiurile românești. Hotărârea bărbătească a sfatului național român de a ne uni toți românii în una și aceeași patrie și sub una și aceeași cărmuire națională, răsplătește toate suferințele de veacuri, vindică «străvechia rană» și răzbindă toate nedreptățile.

Să ne închinăm umbrei neprihănite a Viteazului Mihai! Cu o îndăjire nebrănită a așteptat împlinirea vremii. Odihna-i va fi acum desăvârșită. Spada lui va intră plugul și coasa, iar fulgerarea se va topi în sufețele și miștile noastre. Din sângele de pe câmpia Turzii cereș astăzi minunatele flori pentru canuna de veșnică biruință.

E răzbindat.

Iar sfatulului național român și tuturor românilor le gărește cu îmbrăbătare: «Feți mei, mai opiniți încă

odată; biruința e a voastră; vitejia voastră mi-o chezuște».

Și atunci, pace! «Cu fiori te-om aștepta Cu doine vom chema cereasca mană O zee! Vie împăriața ta, Să ne păzești a neamului icoană».

Dela Arad

Tratatul cu ministrul Jászi

Consiliul Național Român a făcut un pas energetic la guvernul maghiar din Budapesta și i-a trimis telegrama următoare:

Deslănțuirea furtunoasă a evenimentelor ni-a produs convingerea, că în înțelesul dreptului de liberă dispozițiune a neamului cât și spre scopul de a păstra ordinea publică, siguranța averii și a vieții, trebuie încă acum să luăm puterea deplină de guvernare asupra teritoriilor locuite de Români în Ardeal și țara Ungurească. La înțelesul acestor aparțin comitatele: Torontal, Timiș, Caraș-Severin, Arad, Bihor, Sămar, Maramuraș, Bistrița-Năsăud, Solnoce-Dobăca, Sălaj, Cluj, Muraș-Turda, Turda-Arieș, Alba-Inferioară, Târnava-Mică, Târnava-Mare, Hunedoara, Sibiu, Brașov, Făgăraș, Trei-Scaune, Odorheiu și Ciuc, precum și părțile românești din comitatele Bichiș, Ceannă și Ugocea.

Guvernul să adreseze nașionilor din Ungaria și Ardeal numai decăt un manifest în acest înțeles și să subordoneze potestățile noastre toate instituțiunile, autoritățile și organele de stat, politice, administrative, judecătorești, de comunicațiune, școlare, bisericești, financiare și militare alătoare pe acest teritor. Tot atunci este a se sisia pe acelaș teritor orice alt imperiu.

Pentru acest caz putem garanta ordinea publică, siguranța averii și a vieții. În cazul contrar am fi nevoiți să aducem prin proclamațiune la cunoștința poporului nostru, a țării și a lumii întregi, că exercitarea dreptului de liberă dispozițiune asupra sortii noastre ni s'a făcut imposibilă și astfel vom sista oare împreună lucrare cu autoritățile publice, iar pentru evenimentele ce ar urma nu primim nici o răspundere, și cea răspundere o transmitem integral asupra guvernului actual al consiliului național maghiar.

E lucru firesc, că față cu celelalte popoare aflătoare pe teritorul de sub întrebare vom respecta din partea noastră principiile lui Wilson.

Modalitățile de predare a guvernării le va stabili o comisiune mixtă. Guvernul îl vom constitui în Sibiu.

Răspunsul la această recerere a noastră îl așteptăm până în 12 Noemvrie a. c. la orele 6 p. m.

Ultimele știri ale ziarelor străine: Tratatul ministrului Jászi, inceptute la Arad cu Comitetul național român, s'au sfârșit fără rezultat.

Marșul legionarilor români

Sosit-a ceasul liberării De-atâtea veacuri lungi dorit, Vuiește-adâncul depărtării Ca gemetul cumplit al mării Și'n largul străvezul al zării Un soare nou a răsărit!

Noi suntem oastea ce-o visară Strămoșii'n dorul secular Cu sufletul de-oțel și pară... Noi suntem falnică comoară Ce cu ngrijire nou-o lăsară Pe patul suferinții'n dar.

Un zvon măret de biruință Aprinde pieptul nostru-acum: E șoapta ce-a luat ființă În crunte veacuri de credință Și desnădeje în umilință Tăinduo și neclintită drum.

Bănatul ne-a trimis solie, Năpraznicu-i cuvânt laud, Trezit din somnu-i de urgie Brașovul viforos invie, La fapte mari de vitejie Vin granicieri din Năsăud.

De clocot viu e zarea plină Răsună tulnicu'n Câmpeni, Și codrii-adânci de brad suspina Mărețea frunte și-o înclină Și'n fața Moților se'nchină Cucernic munții Apuseni.

Și Bălgradul rotind privirea Așteaptă — al oștilor alaiu, Când biruindu-le 'ndărijirea Carpații trâmbița-vor știrea Ca fulgerând a' intrat oștirea Nerăzbinduatului Mihaiu...

Vezi Basarabia departe Înaltă falnicu-i stindard... Sîrma-vom culmea ce desparte Un frate de-altul și ne 'mparte: De-un singur dor ne leag'o soarte Și inimile ce ne ard.

Și Bucovina blând ne chiamă Cu glas de buciom depărtat Ca plânsul duos de mamă... Lăsați să piară orba teamă, Va ține cerul astăzi seamă De ceasul nostru așteptat!

Copiii acestai-jurământul Și-eterul nostru ideal: «Ne-asculte Domnul sfânt cuvântul, Ne binecuvinteze-avântul Să desrobim de-acum pământul Și glia vechiului Ardeal»...

Nainte! Goarna'n văi răsună Și zările se înroșesc... Din patru unghieri munții tună, Roind, voinicii se adună, Și prind în horă împreună Ardealul nostru românesc!...

Din «Gazeta Poporului». I. Broșu.

Dela Consiliul Național Român

Oșterii și Soldații Români!

Popoarele din împăriața austro-ungară se organizează pe baza națională și democratică. Drept aceea ofițerii și soldații români din Bucovina, Ardeal și Ungaria, în adunarea lor de astăzi, ținută în Viena, și-au ales din mijlocul lor un Senat militar, ca secție militară a comitetului național român din Bucovina, Ardeal și Ungaria cu sediul în Viena.

Scopul acestui senat militar este să organizeze pe toți ofițerii și soldații români din aceste țări.

În interesul cauzei noastre românești senatul militar face cătră toți ofițerii și soldații români următorul

Apel:

1. Fiecare soldat român, care se află la depourile (cadrele) din monarhie sau care se reîntoarce dela front, este soldat comitetului național român, și n'are să primească nici o poruncă dela străini, nici să pună jurământ pentru altă armată decăt pentru cea românească. Astfel să nu se înroleze la nici o armată, străină și sub nici un steag decăt cel al Românilor din Bucovina, Ardeal și Ungaria.

2. Soldații români să nu se lase momiiți pentru scopuri străine de lase Națiunii Române și să nu se alature la cetele ilegale, conduse de interese particulare și dușmane neamului românesc.

3. Fiecare soldat român să se ferească de acte samovolnice, de jaf și prădăciune, căci aceste crime stau sub pedeapsa legilor.

4. Soldatul român să nu se lase jignit în sentimentele sale naționale; să nu împiedice însă pe celelalte națiuni conlocuitoare în manifestarea drepturilor lor naționale și în exercitarea drepturilor naționale, și să nu jignescă sentimentele naționale ale altora.

5. În fiecare oraș din împăriațe, unde sânt soldați români, să se constituie — acceptând aceste principii și urmărindu-le întru toate — câte un senat al ofițerilor și soldaților români. Fiecare senat va trimite câte un delegat în senatul central definitiv.

6. În toate afacerile acestei organizații soldații români să se adreseze la biroul «Senatul central al ofițerilor și soldaților români» în Viena I. Löwelstrasse 8. Telefon Nr. 4157 Stelle VII, care îi va stă fiecăruia în ajutor.

Viena, la 31 X. 1918.

Senatul central al ofițerilor și soldaților români.

